

1. Wat is uw reactie op het Concept-Vrijstellingsbesluit Schuldbemiddelaars in het algemeen?

Het is goed dat private partijen in de toekomst worden toegelaten dit werk tegen betaling te kunnen doen. In mijn werk als particuliere schuldhulpverlener merk ik dat er veel mensen niet kunnen worden geholpen door de gemeenten. Als zij wel geholpen kunnen worden moeten zij vaak minimaal een half jaar op een wachtlijst staan. Particuliere kantoren zouden de druk bij gemeenten kunnen verlichten. Daarnaast ben ik sowieso een voorstander van privatisering. Ook vind ik het geen probleem dat mensen zelf financieel bijdragen aan de oplossing van hun eigen probleem. Een eigen bijdrage is niet verkeerd, aangezien niet alles hoeft betaald te worden van gemeenschapsgeld.

Ik mis echter wel de kwaliteitseisen. Het is de vraag of het voldoen aan de beschreven voorwaarden voldoende waarborg zal bieden. Het is naar mijn mening van belang dat er een keurmerk komt of een beroepsgroep en dat er controle is door de overheid. Momenteel is de NVVK de enige beroepsvereniging. Hier kunnen particuliere kantoren zich niet bij aansluiten aangezien je als lid geen geld mag vragen voor schuldhulpverlening. Er zal een ander keurmerk moeten komen, waardoor klanten erop kunnen vertrouwen dat zij goed worden geholpen en de beunhazen verdwijnen (alhoewel er door de voorwaarden die gesteld worden al minder beunhazen zullen kunnen bestaan).

Ook ben ik tegen het voorstel dat er pas geld in rekening mag worden gebracht als er akkoorden zijn bereikt met de schuldeisers. Hieronder zal ik redenen aangeven waarom ik deze mening heb.

Ten eerste is het voor een particulier bureau financieel niet mogelijk pas geld in rekening te brengen als alle schuldeisers akkoord zijn. Er zit ontzettend veel tijd in het tot stand brengen van regelingen. Dit weet ik uit ervaring, aangezien ik al vele jaren werk als private schuldhulpverlener. Allereerst is er een intakegesprek van ongeveer twee uur. Het aanmaken van het dossier en het aanschrijven van de schuldeisers neemt ook al snel een aantal uur in beslag. Vervolgens is er veelvuldig contact met de klant en de schuldeisers over de hoogte van de vordering en de afloscapaciteit. Het is verstandig de klant van goed advies te voorzien om te besparen op bepaalde vaste lasten, zodat zij het traject ook vol kunnen houden. Het adviseren van de klant is een intensieve taak. Het doen van de betalingsvoorstellen en eventueel het overtuigen van de schuldeisers om akkoord te gaan neemt vervolgens weer uren tijd in beslag. In de periode dat je deze werkzaamheden verricht zou je dit gratis moeten doen en dan bestaat er ook nog onzekerheid over de vraag of alle schuldeisers wel akkoord gaan en of er in de toekomst wel kosten in rekening mogen worden gebracht. Mijn ervaring is dat er toch vaak wel een aantal schuldeisers zijn die weigeren om mee te werken. Er verandert dan weinig aan de oude situatie en je moet nog steeds voor niets werken. Het is niet meer dan logisch dat er een vergoeding in rekening moet kunnen worden gebracht voor de vele werkzaamheden. Ik ben daarom voor een vergoedingensysteem zoals in de Wsnp.

Ten tweede ben ik van mening dat het doel van deze algemene maatregel van bestuur, het verlichten van de last op gemeenten en de wsnp, zal niet worden behaald indien er pas geld mag worden gevraagd als er akkoorden zijn. Mijn verwachting is namelijk dat er weinig particuliere schuldhulpverleners zullen beginnen als deze voorwaarde wordt gesteld. Het risico is namelijk altijd aanwezig dat er één of meerdere schuldeisers niet akkoord gaan en dat is niet aantrekkelijk voor een private schuldhulpverlener. De druk blijft dan bestaan bij de gemeenten. Een derde reden dat ik geen voorstander ben van pas geld in rekening brengen op het moment van akkoorden is dat ik denk dat dit niet ten goede komt aan de kwaliteit van het schuldbemiddelingstraject. Als een particuliere schuldhulpverlener pas geld mag vragen op het moment dat er een schuldregeling tot stand is gekomen, dan zal deze zo min mogelijk tijd besteden aan het voortraject. De schuldhulpverlener zal alles zo snel mogelijk willen afhandelen.

Wat ik verder nog mis is de aandacht die besteed zal moeten worden aan de versterking van de positie van de particuliere schuldhulpverlener, zodat er meer garantie is op akkoorden. Twee manieren waarop dit gedaan kan worden:

- Er moet een beroepsgroep komen die het vertrouwen van de schuldeisers heeft. De reden dat je er niet zeker van bent dat alle schuldeisers meewerken is, omdat er nog steeds veel waarde aan het lidmaatschap van de NVVK wordt gehecht. Particuliere kantoren (en dus geen NVVK-lid) worden lang niet altijd geaccepteerd, omdat er te weinig vertrouwen is.
- Van belang is verder dat deze beroepsgroep ook de andere voordelen kan bieden welke de NVVK-leden momenteel hebben. Belangrijke andere voordelen die NVVK-leden hebben, zijn het gebruik van convenanten, het aanvragen van een dwangakkoord en een voorlopige voorziening. Als er vervelende schuldeisers zijn kun je hier momenteel geen maatregelen voor nemen als particuliere schuldhulpverlener. Als je een beroepsgroep hebt die wél deze voordelen kan bieden, zijn er meer schuldeisers die zullen meewerken.

Ook voor de klant is het van belang dat hier aandacht wordt besteed, daar die niet gebaat is bij een schuldhulpverlener die weinig kan bereiken.

Een ander nadeel van deze algemene maatregel van bestuur is dat je mensen met te weinig afloscapaciteit (door bijvoorbeeld loonbeslag of een minimaal inkomen) niet kan helpen. Als er geen geld is voor de schuldeisers is er ook geen geld voor de schuldhulpverlening. Er zal dan geselecteerd worden en alleen de 'makkelijke' klanten zullen dan worden aangenomen. Er zijn dan mensen die nergens meer terecht kunnen. Wellicht is het een idee dat er ook bijzondere bijstand kan worden aangevraagd door de private schuldhulpverlener voor de moeilijke gevallen. Je moet als particuliere schuldhulpverlener dan wel de Wsnp kunnen aanvragen. De kans dat een traject slaagt is in dergelijke gevallen namelijk klein. Je kan wel doorverwijzen

naar de gemeente voor de aanvraag Wsnp, maar het gebeurt vaak dat de gemeente het traject opnieuw gaat doen en dit kost onnodig veel tijd voor de klant.

Een ander belangrijk onderdeel dat ik mis is dat het mogelijk moet worden gemaakt om beheerrekeningen te openen voor private schuldhulpverleners. Dit kan nu alleen als je een bewindvoerder bent. Wij hebben een tijdje gewerkt met een Stichting Derdengelden maar dit bleek verboden te zijn. We hebben hiervoor een onderzoek gehad van de Nederlandse Bank en zijn overgestapt op een ander systeem. Er zal overleg moeten komen met de banken want zonder goed betaalsysteem ben je als schuldhulpverlener nergens. Wellicht kan deze mogelijkheid gekoppeld worden aan het lidmaatschap van een beroepsgroep.

2. Eerder is aangekondigd dat de vergoeding voor schuldbemiddeling gemaximeerd zou worden. Er is echter voor gekozen om deze vergoeding toch vrij te laten, omdat de vergoeding voor schuldbemiddeling alleen wordt betaald van het gedeelte dat beschikbaar is voor de aflossing van schulden (de schuldeiser betaalt) en schuldbemiddelaars er belang bij kunnen hebben om hun vergoeding af te stemmen op het individuele geval. Wat is uw reactie op de keuze om de vergoeding voor schuldbemiddeling vrij te laten in plaats van te maximeren?

Ik denk dat het goed is dat er geen maximum vergoeding is. Hierdoor is er inderdaad wat meer vrijheid om de vergoeding op een individueel geval af te stemmen.